

Χαλασμένες γειτονιές, του Κοσμά Ι. Χαρπαντίδη

ΟΜΑΔΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ Α ' ΤΕΤΡΑΜΗΝΟΥ

ΤΜΗΜΑ Β2

- ΜΟΥΓΙΑΚΟΥ ΑΝΤΩΝΙΑ
- ΞΑΝΘΑΚΟΥ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ
- ΜΑΡΙΝΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ
- ΛΑΓΑΡΗ ΘΕΟΔΩΡΑ
- ΚΩΝΣΤΙΑΝΤΟΣ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ

ΕΠΙΛΟΓΗ ΟΜΑΔΑΣ – ΘΕΜΑΤΟΣ

Ομάδα Α

Ομάδα Β

Ομάδα Γ

- ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΑ ΠΑΙΔΙΑ-
ΕΛΛΕΙΨΗ ΠΑΙΧΝΙΔΙΟΥ

ΑΡΧΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗΣ - ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η Καβάλα έγινε πόλη δίχως πρόσωπο , πόλη δημοσίων υπαλλήλων , χαμένη ανάμεσα στις άλλες. Φαίνεται να μην έχει ρίζες , να «αναπνέει» χωρίς προορισμούς, χωρίς κάποιο ζωτικό ενδιαφέρον. Η ανάπτυξη και η « εποχή της τεχνολογίας » οδηγούν σε μια άθλια αξιοποίηση του ποικίλου φυσικού πλούτου της για όφελος του ανθρώπου . Ένας δήθεν μοντερνισμός που απαξιώνει και υποβαθμίζει το παρελθόν σάρωσε τους πάντες και τα πάντα . Τη θάλασσα μόνο δεν τόλμησαν να αλλάξουν οι σύγχρονοι οραματιστές . Δυστυχώς , όμως κατάφεραν να επέμβουν στην ανθρώπινη φύση , επιφέροντας πολλές συνέπειες

Τι συνέπειες είχε η πυκνή δόμηση της πόλης για τα παιδιά;

Η βασικότερη συνέπεια της πυκνής δόμησης είναι η έλλειψη χώρου για παιχνίδι. Τα παιδιά της Καβάλας αισθάνονται να μην μπορούν να βγουν και να παίξουν έξω ανέμελα, να συναντήσουν τους φίλους του, να εκφραστούν ελεύθερα και δημιουργικά μέσα από το παιχνίδι τους. Η ματιά τους συναντάει γιγάντια θλιβερά κτήρια, τα οποία προσφέρουν μόνο είναι λίγος ίσκιος τους καλοκαιρινούς μήνες .

Βέβαια το πράσινο , που ήταν το πιο αγαπημένο, σήμερα είναι εξαφανισμένο . Αυτό προκαλεί μια θλίψη , ειδικά στα παιδιά .Οι πυκνές δομήσεις , οι στενοί δρόμοι και η ατμόσφαιρα αποξένωσης ανθρώπου - περιβάλλοντος είναι πολύ οδυνηρές εικόνες.

Υπάρχει πάντα ο κίνδυνος να προκληθεί ατύχημα με τα αμάξια , αφού οι οδηγοί δυστυχώς θεωρούν ότι ο δρόμος τους ανήκει . Σήμερα, κάποιες άθλιες γωνιές ονομάστηκαν «παιδότοποι» δήθεν για όλες τις ανάγκες , ενώ ίσα ίσα χωρούν δέκα παιδιά . Όλοι στριμωγμένοι εκεί μήπως και αναπνεύσουν. Πνιγμός συναισθηματικός, οργή και απογοήτευση .

Στην αναδρομή που κάνει ο συγγραφέας στα παιδικά του χρόνια ,ποια ήταν η μοναδική ευκαιρία που είχαν τα παιδιά να ξεφύγουν για λίγο και να παίξουν ;

Είναι πολύ σημαντικό το παιχνίδι στην ανάπτυξη, αλλά και στη ζωή ενός ανθρώπου . Γι' αυτό τα παιδιά νιώθουν σήμερα φυλακισμένα με την έλλειψη χώρου. Ο συγγραφέας αναφέρεται στις σχολικές εκδρομές στο μεσαιωνικό κάστρο που ήταν η ευκαιρία του για παιχνίδι .Μόνο στο φρούριο ένιωθε ελεύθερος , τρέχοντας ανάμεσα σε σπασμένα κανόνια και σκουριασμένες κρεμάλες .Το κάστρο διατηρούσε την αίγλη και την φυσική υποδομή της παλιάς εποχής . Ένωσε το παρελθόν με το παρόν και δίδασκε ιστορία με τον πιο γοητευτικό τρόπο

Τι λείπει από την πόλη της Καβάλας σήμερα;

Σήμερα , όλα είναι διαφορετικά στη Καβάλα , πιο δύσκολα. Η έλλειψη πράσινου και οι χώροι αναψυχής έχουν αντικατασταθεί με άψυχα κτίρια . Τα παιδιά δεν πλημμυρίζουν με τις φωνές τους τις αλάνες . Οι θάλασσες μολύνονται . Η αύξηση των εγκλημάτων και η οικολογική καταστροφή που μας κατακλύζει έχουν κάνει την ζωή μας άδεια . Η Καβάλα ήταν μια προσεγμένη πόλη και τώρα της λείπει η ζωή και η αίγλη του παρελθόντος .

Γιατί τα παιδιά περισσότερο αγριεύουν παρά ηρεμούν με το παιχνίδι σήμερα;

Οι συνθήκες πλέον είναι τεταμένες . Η διαμόρφωση του χαρακτήρα ενός παιδιού μέσα από την κοινωνικοποίηση και τις διαπροσωπικές σχέσεις έχει εκλείψει εντελώς στο σύγχρονο τρόπο ζωής. Οι ρυθμοί της ζωής είναι πολύ έντονοι . Δεν υπάρχει χώρος για εκτόνωση . Δεν υπάρχει φύση για χαλάρωση . Από μικρά τα παιδιά διεκδικούν με ένταση και όχι με διάλογο. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα το παιχνίδι , υπό αυτές τις συνθήκες, να μην εξημερώνει το πνεύμα των παιδιών. Τα παιδιά αντί να ηρεμούν μέσα από το παιχνίδι , το οποίο παύει να είναι ελεύθερο και ομαδικό , αγριεύουν και πολλές φορές γίνονται και βίαια .

Γράψτε την άποψη σας για τις συνέπειες της απουσίας παιχνιδιού στη ζωή των παιδιών .

Συμπερασματικά θα μπορούσαμε να πούμε πως οι συνέπειες της απουσίας του παιχνιδιού στη ζωή των παιδιών είναι ολέθριες. Ένα παιδί από την βρεφική του ηλικία εκφράζεται μέσα από το παιχνίδι. Εκφράζει τη χαρά του, την λύπη του, τον ενθουσιασμό του και μια πληθώρα άλλων συναισθημάτων που όσο μεγαλώνει έχει και μεγαλύτερη ανάγκη να εκφράσει . Εκεί ακριβώς σταματά η παιδική ανεμελιά, ο αυθορμητισμός, η ελευθερία έκφρασης . Τότε είναι που ξεκινούν τα παιχνίδια με απρόσωπο χαρακτήρα, η συνομιλία με αγνώστους , ο συμβιβασμός και η αποδοχή της ρουτίνας.

Όλα αυτά οδηγούν στην καθιστική ζωή με έλλειψη σωματικής άσκησης , γεγονός που οδηγεί και σε προβλήματα υγείας, όπως η παχυσαρκία .Πλέον τα παιδιά είναι εσωστρεφή . Όλη τους η ζωή είναι περιορισμένη πίσω από μια οθόνη, η οποία έχει αντικαταστήσει τον φίλο που θα έπαιζες μαζί του στην αλάνα . Ακόμα η έλλειψη εκτόνωσης και κοινωνικοποίησης δημιουργούν με τη σειρά τους και αρκετά ψυχολογικά προβλήματα. Μα η πιο σημαντική συνέπεια είναι η απομόνωση, η δημιουργία μιας εικονικής πραγματικότητας , που συχνά προωθεί την βία και την παραβατικότητα .

ΤΕΛΟΣ

ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ POWER POINT :

ΜΟΥΓΙΑΚΟΥ ΑΝΤΩΝΙΑ